

DORPSKRANT

Jaargang 23 ■ nr.3 ■ september 2024

Dorpsraad Belfeld

BESTE DORPSGENOTEN,

Als deze Dorpskrant in de bus valt, is de zomer bijna voorbij. Gelukkig hebben we in onze vakantie best mooi weer gehad. Een hele verademing na de maandenlange moessons in de winter en het voorjaar. Erg naargeestig allemaal en het leek erop dat ook de landelijke politiek hier last van had. Het wilde maar niet vlotten. Men gunde elkaar het licht in de ogen niet. Amerikaanse toestanden; ze leiden tot een tweedeling in de maatschappij. Jammer, want als we elkaar beter zouden leren kennen, zouden we ook meer begrip en respect voor elkaar hebben.

Lynn Behnke is *van heej*, een topatlete die wedstrijden loopt met Femke Bol en Lieke Klaver. Landelijk een fenomeen, maar wij kenden haar niet. Ons dorp verstedelijkt en dan besef je dat zo'n Dorpskrant mensen dichterbij elkaar brengt. Het laat ons zien wat 60 jaar KOW heeft betekend voor Belfeld. In de column wordt geattendeerd op het belang van afval scheiden en met de bril van nu bekijken we terug op het verleden. Afijn, lees vooral zelf.

Paul Niessen

IN DIT NUMMER

Column: scheiden

2

Stevig staan

4

Jan Schmitz

8

Lynn Behnke

10

KOW 60 jaar

14

Het zien en lezen van bovenstaand woord roept bij mensen de meest uiteenlopende reacties op.

Veel mensen zullen meteen aan echtscheiding denken en aan alles wat daarbij komt kijken. Wat betekent scheiden? Wat gebeurt er als je gaat scheiden? Hoe kun je scheiden? Verschil tussen scheiding en echtscheiding? En nog een vraag waar veel mensen op dat moment misschien nog niet aan denken: wat gebeurt er met je opgebouwde pensioen als je gaat scheiden of bij een scheiding betrokken raakt?

Kortom, deze manier van scheiden roept veel uiteenlopende reacties op.

Maar in deze moderne tijd is er ook nog een andere manier van scheiden, namelijk afval scheiden. En daar kan iedereen op zijn of haar manier zijn steentje aan bijdragen. Nog niet zo lang geleden is in Belfeld de 'beroemde plastic zak' geïntroduceerd. Een manier om het zogenaamde plastic-, metaal- en drinkpakkenafval (PMD) te scheiden van de rest. De rest kan dan in de beroemde grijze bak bij het restafval.

Een keer per maand wordt dan nog het oud papier ingezameld op zaterdag. Dit gebeurt momenteel door 2 bekende Belfeldse verenigingen, Harmonie Kunst na Arbeid en carnavalsvereniging De Belhamels. Wanneer is dit begonnen? Hiervoor moeten we een stuk terug in de Belfeldse verenigingsgeschiedenis, naar het jaar 1973. Mannenkoor De Mal-Maaszengers, opgericht in 1972 en na het vijftig jarig jubileum in 2022 opgeheven wegens gebrek aan natuurlijke aanwas, zocht naar een bron van inkomsten om nieuwe pakken aan te schaffen voor alle leden. Dat werd het inzamelen van oud papier. Op 15 december 1973 werd met het ophalen begonnen. In 1976 stopte men hiermee, omdat de papierprijs zodanig gezakt was, dat ophalen niet meer loonde.

Enkele jaren later en een paar financiële acties verder stegen de papierprijzen weer en op 29 maart 1980 werd 'de doos' weer opgepakt. Met diverse vervoermiddelen met aanhangers werd het papier opgehaald, voorafgegaan door een maandelijkse mededeling in de Tegelse Courant, afdeling Belfelds Nieuws, dat het papier elke laatste zaterdag van de maand netjes gebundeld aan de weg, op de stoep, hoorde te staan. Let wel: alléén papier en geen ander afval!

Ook dat moest er toen al bij vermeld worden. Vele jaren hebben de Mal-Maaszengers dit goede werk gedaan. Toen kwam het moment dat de heren van het koor een leeftijd bereikten waarop het ophalen beter aan een jongere generatie kon worden overgelaten. Tijden veranderen; er kwamen zgn. kraakwagens naar Belfeld, vuilniswagens speciaal gemaakt voor oud papier. Belhamels en Harmonie gingen ermee aan de slag. Spelregels bleven hetzelfde: alléén papier en geen ander afval! Toch denken sommige mensen dat alle verpakkingsmateriaal van hun nieuwe aankopen, zoals tempex (piepschuim), plastic, spanbanden, sinaasappelschillen, klokhuizen van appels, melkpakken enz. ook bij oud papier horen. Wat een zootje in de eigen berging.

Gekker moet het niet worden! De ophaalploegen moeten deze rommel laten liggen. Het mag niet, alleen al vanwege het feit dat de kraakwagens ingericht op papier hierdoor storings krijgen. Je krijgt je eigen ongesorteerde afval dus weer terug en moet het zelf opruimen. Dus niet op de stoep laten liggen en erbij denken dat iemand het wel zal opruimen. Bij voorbaat dank voor jullie welwillende medewerking. Samen zorgen we voor een schoon Belfeld.

Geert Goossens

In Belfeld is de schop de grond in gegaan nabij de Loswal, waarmee het project Dijkversterking Belfeld officieel van start is gegaan.

Deze dijkversterking is van cruciaal belang voor de veiligheid en toekomst van het dorp, aangezien de huidige dijk niet meer voldoet aan de moderne veiligheidsnormen. Waterschap Limburg heeft daarom besloten de dijk te versterken, als onderdeel van het landelijke Hoogwaterbeschermingsprogramma (HWBP). Dit programma is de grootste dijkversterkingsoperatie sinds de Deltawerken. De uitvoering is in handen van aannemerscombinatie MaaSamen, bestaande uit Van de Biggelaar, Van de Wetering en Boskalis.

Na afronding van het project zal Belfeld aanzienlijk beter beschermd zijn tegen hoogwater. Daarnaast wordt de dijk op een duurzame manier versterkt, met aandacht voor zowel natuur als recreatie. Een deel van de dijk wordt toegankelijk voor wandelaars en fietsers, en er komen natuurvriendelijke oevers. Hierdoor wordt de omgeving niet alleen veiliger, maar ook aantrekkelijker en groener. Dit project draagt dus niet alleen bij aan de veiligheid, maar ook aan de leefbaarheid van het gebied; een belangrijk speerpunt voor Dorpsraad Belfeld.

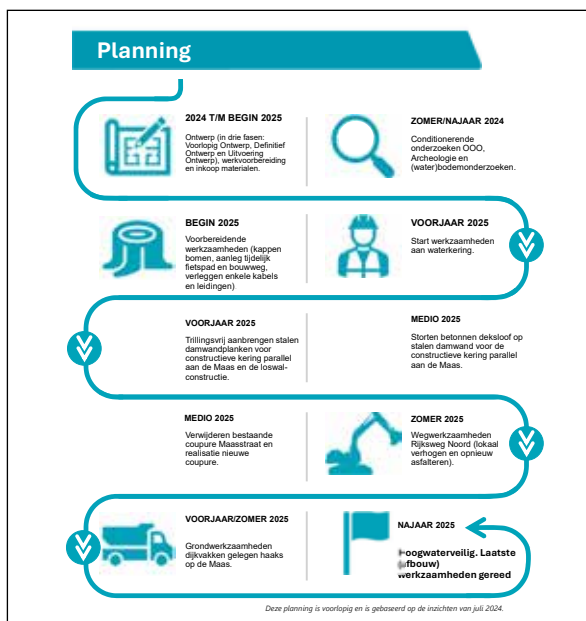
De Dorpsraad speelt een actieve rol in dit project. Hoewel Waterschap Limburg de ontwerpen opstelt onder het motto 'sober en doelmatig', denkt de Dorpsraad kritisch en actief mee en probeert zijn invloed uit te oefenen om de plannen te verbeteren. Ons doel is niet alleen een sterke dijk, maar ook een dijk die de leefbaarheid en aantrekkelijkheid van de Maasoever vergroot. De Dorpsraad zet zich in voor een mooiere en functionelere inrichting van de Maasoever, meer recreatiemogelijkheden en een betere visuele aansluiting op het dorp. We streven naar een dijk waar de bewoners van Belfeld trots op kunnen zijn!

Uit de Belfeld Ambitie Boeken van 2018 blijkt dat onze inwoners meer verbinding en beleving met de Maas willen. Nu ligt Belfeld als het ware met de rug naar de Maas toe. De Dorpsraad zet zich in om een aantrekkelijke Maasoever te realiseren, ondanks de complexe samenwerking met partijen als Waterschap Limburg, Rijkswaterstaat en de gemeente Venlo. We willen meer recreatie- en rustplekken creëren, visserssteigers, een mooi uitzicht en aandacht besteden aan de historische

aspecten van het gebied. Nu is het zo dat het riet soms zo hoog groeit, dat de Maas nauwelijks zichtbaar is. Er is dus veel winst te behalen langs de Maasoever in Belfeld.

Wat betekent dit voor de buurt? Een dergelijk groot project verloopt natuurlijk niet zonder overlast. De werkzaamheden zullen enkele maanden duren en gedurende deze periode kunnen er wegafsluitingen, geluidsoverlast en bouwverkeer zijn. Waterschap Limburg doet er alles aan om deze overlast te beperken. Om de buurtbewoners op de hoogte te houden, zijn er speciale omgevingsmanagers aangesteld die vragen beantwoorden en updates geven over de voortgang van het project. De planning is op de afbeelding te zien.

Informatie over de voortgang wordt ook gedeeld via het www.belfeld.nu.

Voor vragen over het project kun je contact opnemen met omgevingsmanager Luuk Claessens van Waterschap Limburg via 088-88 90 100 of dijkversterking@waterschaplimburg.nl.

Voor vragen over de bouwwerkzaamheden kun je terecht bij Ralph van Loon van MaaSamen via 06-50 07 2020 of omgeving-belfeld@boskalis.com.

Wil je meedenken met de Dorpsraad? Stuur een mail naar dorpsraad@belfeld.nu. Samen maken we van Belfeld een veiligere en mooiere plek!

Lucienne op het Veld,
voorzitter Dorpsraad Belfeld of neem een kijkje op www.ahdtegelensteylbelfeld.nl.

STEVIG STAAN

VENLO.FIT

Sterk en stevig

Werd je vijftig jaar geleden 65 jaar oud, dan ging je met pensioen en tevens naar het 'bejaardenhuis'. Inmiddels zijn veel verpleeg- en verzorgingshuizen gesloten en is het beleid om mensen zo lang mogelijk in hun eigen vertrouwde omgeving te laten wonen.

Langer zelfstandig wonen brengt echter ook risico's met zich mee. Iedere 5 minuten belandt er in ons land een 65-plusser in het ziekenhuis na een val. Een valongeval heeft vaak een grote impact op het dagelijks leven van ouderen. Hun zelfredzaamheid vermindert en daarmee hun kwaliteit van leven. Ook kunnen mensen na een val vaak minder lang in hun eigen huis blijven wonen.

Daarom is **Stevig Staan** opgericht: een project voor zelfstandig wonende 65-plussers in Noord-Limburg met een matig of hoog valrisico. Met dit project wordt geprobeerd het aantal valincidenten onder de 65-plussers aanzienlijk omlaag te krijgen.

STEVIG STAAN

Veilig bewegen in en om uw huis

Bent u 65 jaar of ouder en woont u in Noord-Limburg? Blijf langer fit, zelfstandig thuis wonen én genieten van het leven met het gratis beweegprogramma van Stevig Staan.

Doe gratis mee

Deelnemen aan **Stevig Staan** kan via een doorverwijzing van een wijkverpleegkundige, huisarts of specialist, maar 65-plussers kunnen zich ook op eigen initiatief aanmelden. Voordat de cursussen van start gaan, worden er een aantal testjes gedaan. Het kan zijn dat dan blijkt dat het programma nog niet nodig en het belangrijker is om te blijven bewegen en sporten.

Inwoners van 65 jaar of ouder in de gemeente Venlo die in aanmerking komen voor het programma kunnen gratis aan een van twee cursussen deelnemen: **Vallen Verleden Tijd** of **In Balans**.

Beide cursussen zijn valpreventiecurssussen. Bij **Vallen Verleden Tijd** volgen deelnemers gedurende 5 weken 2 keer in de week een training van 1 uur in een gymzaal of sporthal in de buurt. In Belfeld kan dit bijvoorbeeld bij De Hamar of Fysiocentrum Beweeg - voorheen Fysiotherapie Jansen & Stammen - zijn.

"Tijdens deze lessen gaan deelnemers aan de slag met een parcours, spel- en balvormen en daadwerkelijke val oefeningen op een dikke mat.

Dit om ervoor te zorgen dat je na het volgen van de cursus steviger staat, meer zelfvertrouwen hebt en weet wat je moet doen als je toch struikelt en valt,"

in je schoenen

vertelt Imke Bourgonje, sportconsulent en coördinator voor **Stevig Staan** bij de gemeente Venlo. Bij de cursus In **Balans** gaan deelnemers 13 weken aan de slag. "De eerste 3 weken is het 1 keer per week een les van 1,5 uur, waarbij je vooral veel informatie krijgt over wat je kunt doen om vallen te voorkomen. Tevens ga je aan de slag met een werkboek waarin ook wat opdrachten staan voor thuis, aangepast op je eigen niveau. De daaropvolgende 10 weken omvatten 2 keer per week 1 uur training.

De lessen bestaan uit verschillende balansoefeningen en spierversterkende oefeningen. Deze kunnen ook vanuit een stoel worden gevolgd. Achteraf is er altijd een koffiemoment om de les na te spreken," legt Imke uit.

Beide cursussen worden gegeven door fysiotherapeuten die hiervoor zijn opgeleid. In Belfeld zijn dit medewerkers van Fysiocentrum Beweeg.

Heb je interesse in een van de cursussen of wil je meer weten over Stevig Staan?

Neem dan contact met Fysiocentrum Beweeg info@fysiocentrumbeweeg.nl of 077-47 515 05 of met coördinator Imke Bourgonje i.buskens@venlo.nl of 077-35 963 24.

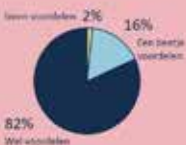

Wat vinden deelnemers?

Deelnemers in Stevig Staan

8,3

Deelnemers geven Stevig Staan een gem. cijfer van 8,3

82% van de deelnemers geeft aan voordelen te hebben aan de deelname aan Stevig Staan zoals fitter voelen, verbeterde spierkracht/evenwicht, minder bang of verbeterd zelfvertrouwen en bewuster toepassen geleerde zaken.

"Een goed initiatief en het loopt allemaal vlot en gezellig."

"Ik zou wel door willen gaan."

"Ik hoop dat we met de groep bij elkaar blijven komen."

"Het was geweldig. Zeer nuttig, heel jammer dat het voorbij is."

Ik maakte kennis met Jan Schmitz bij mij thuis voor het interview voor dit artikel.

Jan was speciaal naar Belfeld gekomen voor de reünieavond van vv Belfeldia, waar hij ruim acht jaar lid van was geweest. Voor hem een speciale avond waarop hij veel oude bekenden trof. Zijn voorouders kwamen oorspronkelijk uit Vlodrop. In de Tweede Wereldoorlog kwamen de oma en opa van Jan naar Belfeld en begonnen er een boerderij.

Deze voormalige boerderij lag aan de Rijksweg en wordt nu nog bewoond door 2 nichtjes van Jan. Een gedeelte van deze boerderij werd later de voormalige B&B en café Den Herberg.

Jan zijn ouders, en dan met name zijn moeder, wilden niet werken en wonen op een boerderij. De jongste broer van de vader van Jan nam de boerderij over. Zijn ouders verhuisden naar de Dwarsstraat. Jan werd geboren op 28 april 1953. Hier groeide hij op samen met zijn jongere broer Sjaak. Zijn jeugd en pubertijd woonde hij in Belfeld.

Zijn lagereschooltijd was op de Aloysiuschool (later 't Bolveld). Ze gingen alleen te voet; ze werden in die tijd niet door moeder of grootouders gebracht.

Hierna ging hij samen met dorpsgenoten Stan van der Velden en Jos Tax naar het Thomascollege in Venlo. "Het was een gouden tijd op het Thomascollege," vertelt Jan. "Met het handbalteam werden wij Nederlands kampioen van de scholen." Hij deed dan ook 7 in plaats van 5 jaar over zijn schoolopleiding. In die tijd ging hij samen met onder andere Wiel Kurstjens, Hay Stevens, Geert Bloemers en Jos Wetzels vanuit studentenvereniging Amicitia in gesprek met de burgemeester voor een clublokaal annex sociëteitspand.

Ze hadden reeds eerder een oude leegstaande boerderij hiervoor gekraakt, maar nu kwam het woonhuis naast De Meule vrij. En warempel: ze mochten gebruikmaken van dat pand. "Later bestierden andere jongeren De Meule zelf, maar dat stond echt los van onze vereniging en vrienden-groep," aldus Jan.

De wat ruigere tijd was begonnen. Popmuziek, lange haren, brommers, bier en meiden werden belangrijk. "Voor menig oudere Belfeldenaar waren wij de rebellen van het dorp en omgeving in

die tijd. En menig Belfeldenaar zal me zo wel herinneren," zegt Jan. "We waren rebellen van de goede kant, maar dat werd vaak niet gezien." De leiderschaps- en organisatietalenten van Jan kwamen in die tijd al boven water. Hij was niet alleen voorzitter van Amicitia, maar ook een van de eerste diskjockeys die vinylplaatjes draaide in café/discotheek De Keulse Pot in Reuver. Altijd eindigde hij met Gute Nacht Freunde van Reinhard Mey. Zijn lange rode haren en baard waren zijn kenmerk.

Daarnaast was Jan lid van handbalvereniging Explosion in Tegelen. Zijn 7-tal werd in het eerste jaar al kampioen. De trainingen waren in de gymzaal aan de Hoogstraat in Tegelen. Trainer was Hans Weyerman, die tevens eigenaar was van het bekende café De Up Quelle, vlak naast de gymzaal. Hier werd na de trainingen menig biertje of glaasje fris gedronken. "Ik heb altijd aan sport gedaan. Tot mijn 11e turnde ik bij Vlуг en Lenig in Belfeld. Daarna speelde ik in de jeugdelftallen en het 3e elftal van Belfeldia, altijd als keeper", legt Jan uit. Hij was goed met de bal in zijn handen - beter dan met zijn voeten - dus stapte hij over op de handbalsport in Tegelen.

van Belfeldse rebel tot academicus

Op 19-jarige leeftijd verliet Jan Belfeld om op de Sociale academie Markendaal in Breda te gaan studeren. In 1975 verhuisde hij naar Tilburg. In Tilburg West kreeg hij in het stagejaar de opdracht om een jongerencentrum op te richten.

Tijdens zijn studie was Jan in de vroege ochtend vaak niet aanspreekbaar. Toen hij een keer in het eerste uur een tentamen moest maken, vroeg zijn docent: "wie ben jij? Ik heb je nog nooit gezien!" Jan zei: "dat klopt. Het eerste uur ben ik nog nooit in de les geweest." Op maandagmorgen moest hij namelijk altijd uit Belfeld komen, omdat hij de avonden ervoor als diskjockey had gewerkt.

Met 23 jaar, net afgestudeerd, kreeg hij op zijn stageplaats meteen een vaste aanstelling als stedelijk jeugdconsulent in Tilburg. En zo werd Jan begeleider van allerlei (professionele) jeugdprojecten. Al snel was hij voornamelijk bezig met het opzetten van peuterspeelzalen. Later kwamen er ook kinderdagverblijven en voorzieningen in de buitenschoolse opvang bij.

Na de Sociale academie heeft Jan nog verder gestudeerd en zijn masteropleiding gevolgd aan de V.O.-opleiding in Nijmegen. Ook behaalde hij de onderwijsakte om als docent te kunnen werken. "In 1984 ging ik naast mijn werk voor de kinderopvang lesgeven aan de nieuwe mbo-opleiding Agogisch werk. In die tijd leerde ik mijn huidige vrouw Marlouze kennen en we verhuisden in 1989 naar Oisterwijk. Zij had al een dochter, Sanne. Tegenwoordig zijn er een schoonzoon en 2 kleinkinderen bij gekomen: Hidde is inmiddels 6 en Jade is 9 jaar oud."

Over zijn werkzame leven geeft Jan aan dat hij in gedeeltelijke dienstverbanden heeft gewerkt, maar ook ruim 12 jaar als zelfstandige opererend interimmanager en organisatieadviseur in de kinderopvang en het basisonderwijs. Als organisatieadviseur werkte hij met diverse opdrachten door heel Nederland, van Maastricht tot Amsterdam. Tegen het einde van zijn werkzame leven was hij

nog ruim 6 jaar directeur-bestuurder in Leerdam. In 2015 werd hij lid van de WMO-raad. Hij vond het tijd om actief te worden in zijn eigen woonplaats, waar hij toen al ruim 25 jaar woonde. Dat dit binnen het kader van het sociaal domein zou zijn, stond al vast. Zijn aandachtsgebieden waren o.a. kinderen en jeugd, asielzoekers en statushouders. "Tenslotte is dit niet alleen mijn werk geweest," vertelt Jan, "maar ook een van mijn belangrijke levensdoelen: opkomen voor diegenen die het door welke omstandigheden dan ook moeilijker in het leven hebben dan anderen, zonder dat ze daar zelf voor hebben gekozen. Hopelijk wordt in de toekomst de jeugd- en jongerenhulp minder zwaar en omvangrijk met de groeiende problematiek." Die laatste jaren heeft hij zich vooral ingezet voor de adviesraad van het sociaal domein.

Jan is gestopt met werken toen hij 65 jaar werd. En het kon niet anders of hij stortte zich in het vrijwilligerswerk in Oisterwijk. Zo is Jan één dagdeel per week chauffeur op de Parelcab, vergelijkbaar met Uw Wijkbus in Belfeld, met het verschil dat het in Oisterwijk een project is in samenwerking met de gemeente en een taxibedrijf. Jan heeft vele mooie herinneringen aan zijn jeugdtijd in Belfeld. Vooral zijn vaste vriendengroep, 4 meisjes en 6 jongens, waarmee ze vaak op stap gingen in o.a. Reuver zal hij nooit vergeten.

Geregeld komt hij op bezoek bij zijn broer in Belfeld. Ook hij merkt dat Belfeld als dorp is veranderd. Het oude Belfeld bestaat niet meer. Marlouze en Jan wonen nu al ruim 35 jaar in Oisterwijk.

Hij voelt zich er prima thuis; zijn dochter en schoonzoon wonen in de buurt en zo geniet hij veel van zijn kleinkinderen. Maar hij heeft nog vele contacten in onze regio, zodat hij zijn Belfeldse (rebel)se tijd niet zal vergeten.

Mat Hendrix

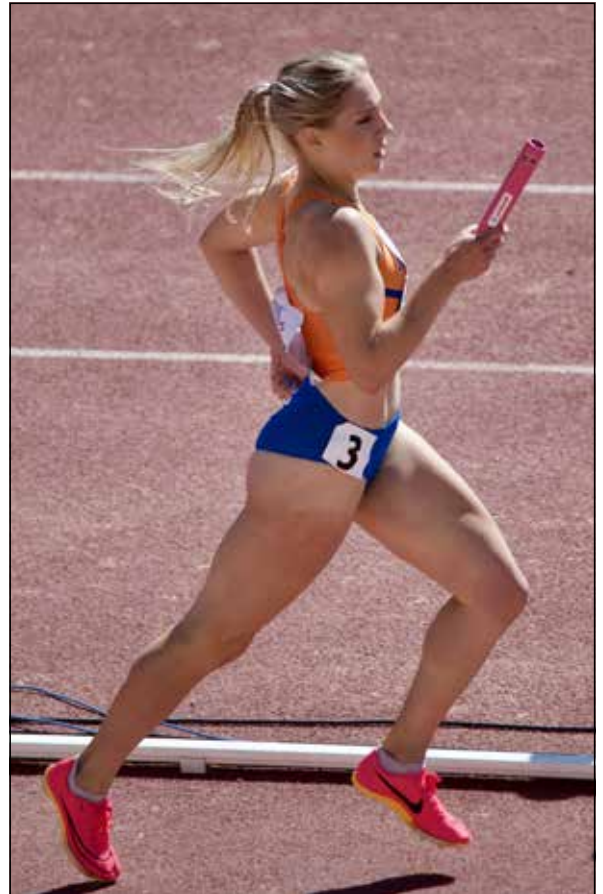
Alvorens ik het ‘verhaal van Lynn Behnke’ ga weergeven, moet ik eerlijkheidshalve bekennen dat haar naam én haar prestaties bij mij niet eerder bekend waren. En dat ik me na ons gesprek bijna schuld bewust afvroeg hoe dat zo kon zijn gebeurd. Maar wie weet, wellicht zijn er Belfeldenaren die, als ze eerlijk zijn, zullen moeten bekennen dat dit bij hen ook zo is. Daar gaan we dus nu verandering in brengen!

Een leuke, lachende meid opent de deur als ik op een avond in juli aanbel voor ons interview. Al gauw zitten we in een geanimeerd gesprek en vertelt Lynn hoe ze op 7-jarige leeftijd de grote ‘switch’ maakte. “Ik hield altijd al van bewegen en sporten. Daarom was ik op jonge leeftijd op turnen gegaan. Vlug en Lenig bestond toen nog in Belfeld. Aanvankelijk beviel dat goed en hoorde ik in 2010 zelfs bij de selectie. Maar toen ik 7 jaar was en eigenlijk best op hoog niveau turnde, vond ik het een stuk minder leuk worden. Waarschijnlijk ben ik toch een beetje beïnvloed door mijn moeder, die ooit ook aan atletiek deed.

De overstap naar deze sport was toen snel een feit. Als lid van Atletiekvereniging Scopias uit Venlo begon ik natuurlijk eerst met simpele trainingen. Het was echt nog op amateurniveau, maar wel heel erg leuk. Ik kan me bijvoorbeeld heel goed “wc-tikkertje” herinneren: een tikspel waarbij je als je ‘af’ was, bewegingen moest maken die aan het ‘doortrekken van een wc’ deden denken. Héél komisch! Lynn vervolgt: “Als je 7 jaar bent, hoor je nog bij de pupillen. Dat betekent dat je vooralsnog alle onderdelen oefent. Die leer je op deze manier beter kennen, zodat je als je wat ouder bent een keuze kunt maken en alleen die onderdelen gaat trainen die je echt leuk vindt en die je liggen. Per training zijn dat 2 onderdelen, zoals kogelstoten, sprinten en vortex werpen.” (Een vortex lijkt op een pijl en de sport is een soort voorloper van speerwerpen.)

Omdat ik altijd al goed ben geweest in rennen en erachter kwam dat ik vooral in het laatste stuk goed kon versnellen, vond ik hardlopen altijd super. Bij de pupillen rende ik de 1000m (MILA). Toen ik 12 was, kwam ik erachter dat ik nog beter was op een kortere afstand en... sprinten was eigenlijk nóg leuker! Vanaf toen ben ik me meer gaan focussen op dit onderdeel. Als je op niveau aan topsport doet, is dit vaak moeilijk

te combineren met een studie. Ik heb op een aangepaste middelbare school gezeten waar je de eerste 3 jaar met projecten kon werken en daardoor heel flexibel was. Daarna was dit niet meer mogelijk; er moest immers ook nog examen worden gedaan. Het is me tot nu toe niet gelukt om mijn diploma te halen; de combi is voor mij gewoon te zwaar. Daarom doe ik volgend schooljaar een stapje terug en start ik met een mbo-opleiding.”

“Sinds mijn 13e train ik bij Unitas in Sittard. Gelukkig heb ik altijd heel veel steun aan mijn ouders gehad. Ze brachten me 4 keer in de week naar Sittard voor mijn trainingen. Ze staan altijd achter me en zullen dat ook steeds blijven doen. Het sporten kost ook best wel wat geld. Neem bijvoorbeeld de kleding, het schoeisel, soms inschrijfgeld en sinds mijn 17e een trainingskamp dat jaarlijks € 1500 kost. Ik ben dan ook erg dankbaar dat ik in een gezin opgroeit dat me hierin ondersteunt.

wie kent haar (nóg) niet?!

Als ik straks senior ben en de limieten haal voor de WK's krijg ik een A-status. Hiermee krijg ik dan geld van de overheid. Maar als je jong bent, is het heel lastig om met atletiek je geld te verdienen. Mijn mooiste prestatie tot nu toe vind ik de zilveren medaille die ik in 2023 in Jerusalem won op het EK O20 bij de 4x400m. Het was tevens een Nederlands record; daar ben ik heel trots op! Daarnaast heb ik al heel vaak bij NK's gelopen en ben daar al vaak in de prijzen gevallen. Ik loop ook regelmatig wedstrijden met bekende Nederlandse atleten, zoals Femke Bol en Lieke Klaver.

En de toekomst? Lynn vertelt verder: "Na de vakantie ga ik in de buurt van Amersfoort wonen en daar trainen bij ALTIS Amersfoort. Nu train ik 5 keer per week 3 uur en volgend jaar gaat dat naar 6 keer per week.

Dat ik bij een nieuwe club ga beginnen, vind ik best wel spannend! Met de mbo-opleiding die ik daar dan ga volgen kan ik bijvoorbeeld topsportcoördinator worden. Met deze opleiding wil ik graag later mensen ondersteunen in de sport. Zelf wil ik ook graag topsporttrainer worden. Veel topsporters zie je ook terug in reclames als promotor van een bepaald merk dat dan tevens je

sponsor kan zijn. Er moet immers wel geld in het laatje komen, want van lucht kun je niet leven! Mijn grootste doel is om in 2028 de Olympische Spelen in Los Angeles te halen op de 400 meter of de 4x400 meter estafette. Maar eerst volgend jaar het EK O23 halen!"

Mijn beste Lynn: natuúrlijk wensen wij je dat ook toe en zullen voor je duimen. Ik weet zeker dat heel veel dorpsgenoten dan met een totaal andere intentie naar atletiekwedstrijden kijken, want 'onze' Belfeldse Lynn Behnke doet ook mee! Heel veel succes met je verdere carrière, enne ... we 'houden je in de gaten'.

Nog een verzoek: als er bedrijven of instellingen zijn die Lynn Behnke, topsporter in spé, willen sponsoren, zodat de Belfeldse bij de top komt waar ze thuishoort, aarzel dan niet en meld je bij de Dorpskrant.

Mij lijkt dat niemand daar spijt van gaat krijgen!

Marie-José Boonen

Het eerste deel van dit verhaal was te lezen in de Dorpskrant van juni 2024. Gemist?

<https://belfeld.nu/wp-content/uploads/2024/06/Jaargang-23-nummer-2-juni-2024.pdf>

“Al dagenlang hoorde ik mijn ouders nergens anders over praten: de mogelijkheid van een op handen zijnde oorlog. De onrust was voelbaar. En toen ik op de ochtend van 10 mei 1940 langs de spoorbaan vreemde soldaten zag liggen, sommige slapend, andere met hun geweer in de aanslag, bekwam me een vreemd gevoel. Was dit echt of droomde ik? Langzaam drong de realiteit tot me door: het was oorlog. Het was niet langer iets wat zich ver weg afspeelde. Nu was de oorlog hier in Nederland, in Belfeld. Binnen een week was Nederland bezet. Toch heb ik er in die oorlogsjaren als kind niet zo veel van gemerkt. Dat begon pas in 1944, de zogenaamde granatentijd. De Engelsen aan de overzijde van de Maas en de Duitsers aan deze kant. Belfeld lag in het frontgebied. Iedere nacht moesten we het bed uit als de bommenwerpers overkwamen. Ik herinner me nu – het schiet me ineens te binnen – dat we bij Krantzen in de huiskamer gingen biechten. Want dat ging natuurlijk gewoon door. Eten hadden we gelukkig genoeg. Maar het was wel ‘hongerwinter’. Vooral voor mensen uit Tegelen en Venlo. Belfeld was doel van hun voedseltochten. Als het ook maar enigszins mogelijk was, werden ze door ons voorzien van het hoognodige. Op 1 maart 1945 werd Belfeld bevrijd.

Toen we ons eindelijk weer buiten konden wagen, bood het dorp een troosteloze aanblik. De kerk had het niet overleefd en veel huizen die getroffen waren door het granaatvuur toonden de littekens van de oorlog. De gymzaal aan de Schoolstraat

werd in gebruik genomen als noodkerk. Als gevolg van de granatentijd en de ontstane verwoestingen heb ik de lagere school niet meer kunnen afmaken. Wat ik me van die school herinner, is dat er zo'n grote beer van een kolengestookte kachel in de klas stond. 's Winters werd die tussen de lessen door gevuld en de stank van die kachel was ondraaglijk.

Belfeld had in die tijd één huisarts, maar de medische zorg lag destijds voor een belangrijk deel bij de ziekenzuster. Je liep niet zo gauw naar de dokter; eerst maar naar de ziekenzuster. Pas als het echt serieus was, kwam de dokter in beeld. Maar veel mensen vonden ook baat bij de middel-tjes uit grootmoeders tijd. In 'de berg' achter ons huis was een zandpad en daar woonde Bagges Betje. Behalve dat we daar vaak stiekem aan de noten en kastanjes zaten, moest ik daar ook vaker heen om *brummezalf* te halen: zelfgemaakte zalf uit de bloem van de brem. En als je zweren had, en dat kwam toen vaak voor, dan werkte die perfect.

Toen de oorlog voorbij was – ik was inmiddels 15 jaar – kwam mijn moeder al vrij gauw met de mededeling: “Ik heb iemand getroffen die werk voor je heeft.” Rosalie Janssen aan de Maasstraat had haar bovenwoning verhuurd aan een gezin uit Tilburg. Daar hadden ze een kindermisje nodig dat ook kon meehelpen in de huishouding. Ik had daar werk van 9.00 uur 's morgens tot na het middageten tegen een loon van 2 gulden per dag. Ik heb daar zes jaar met plezier gewerkt. Later kreeg ik werk bij Janssen-Neuman in Reuver, voornamelijk strijkwerk. Een fijne werkgever, die waardering had voor je werk en ook in sociaal opzicht klaarstond voor zijn mensen. Ik verdiende daar destijds 20 gulden per week.

Ik was intussen natuurlijk al in de leeftijd dat de meesten – al of niet stiekem – een vriendje hadden. Toch had ik toen die behoefte nog niet. Wij waren met een heel stel meiden die met elkaar optrokken en een hechte vriendschapsband hadden. Er waren ook wel vaker jongens in ons gezelschap, maar dat was gewoon spontane vriendschap. We gingen natuurlijk wel uit dansen. Dat was dan bij Stevens Giel (Het Witte Paard) en bij Ties Verdonck ('t Bergske). Je moest wel 18 jaar

zijn, want in de danszaal was politie aanwezig. Dat waren de agenten Fila en Lemmen. Die kwamen controleren. Maar tegen de tijd dat ze gingen controleren, stonden de 'heimelijke liefhebbers' buiten, te wachten tot de politie wegging. Dansmuziek was er van leden van de harmonie, maar leuker was het echte dansorkest met de muzikanten Hendrik Havens en ene Paulissen. Tijdens de kermisdagen stond er tussen Friedje van de Hagen en café Juliana een spiegel tent. Daar was dan van 10.00 tot 14.00 uur matinee. Je kon jezelf in de spiegels zien dansen, heel bijzonder.

De naoorlogse tijd was een tijd van opbouw. Voorzeningen waren nog schaars en de mensen waren vooral op elkaar aangewezen. Het was een tijd waar naoverhulp gewoon was en als vanzelfsprekend werd ervaren. Bij burens waar dat nodig was, ging ik dan uithelpen. Mijn ouders zeiden dan: "Ga jij daar vandaag even uithelpen want die mensen hebben het nodig." Dat was heel normaal en vormde nooit een punt van discussie. Meestal kreeg je daar dan wel zo'n 2 gulden als beloning. Dat was dan tevens ook je zakgeld. Zakgeld van thuis, dat was er niet bij.

Vooraf voor meisjes was de ontspanning toch ver te zoeken. Voor mannen was er nog wel de harmonie, de voetbalclub, de schutterij, de duivenclub of het beugelen, maar voor ons waren de mogelijkheden dun gezaaid. Wel was er het

Rode Kruis. Dat was vrij van elke smet en had daarom ook de goedkeuring van je ouders. Dus ging ik elke dinsdagavond – toch een uitje – naar de bijeenkomst van het Rode Kruis. In die tijd kwam Kees Witteveen op het idee om een wandelclub op te richten. Daar wilde ik natuurlijk als de kippen bij zijn. Het voordeel was dat ik dan zondags – tijdens de wandeltochten – niet naar de Hoogmis hoefde, maar natuurlijk wel naar die kortere Mis van 07.30 uur.

Voor het overige was er in het dorp niet veel te doen. Natuurlijk waren er de communiefeesten waar eigenlijk iedereen mee te maken had. Want al had een gezin zelf geen communicantje, dan was er toch altijd wel binnen de familie, bij vrienden of bekenden een kind dat de communie deed. En dat was feest! Dan waren er natuurlijk de voor- en najaarskermis, het vogelschieten in mei en jaarlijks de wielervedstrijden. Die trokken veel volk, ook van buiten Belfeld. Ik herinner mij dorpsgenoot Jan Opstals. Jan was een echte winnaar en in de sprint onverslaanbaar.

Het aanzicht van Belfeld was toen toch wel heel anders. Is er nu één supermarkt waar alles te koop is. Toen waren er bijvoorbeeld 3 bakkers, 2 slaggers, 4 levensmiddelenwinkels etc. Ook waren er nog 13 cafés; nu is er geen meer. Gezelliger is het er niet op geworden."

Dus: was vroeger alles beter? Oordeel zelf. Het primitieve maar sociale leven van toen en het gif op de sociale media nu.

Paul Niessen

FOTOGROEP BELFELD

Uitslag fotowedstrijd

Martien van Duren

Pierre van de Voort

René Schreurs

René Spee

Fotogroep

Belfeld

Er is afgelopen jaar veel gebeurd op het gebied van activiteiten in de bibliotheek in Belfeld en ook voor het komende culturele seizoen staat er weer het nodige gepland. Community librarian Finbar van der Veen blikt terug en vooruit.

“Als bibliotheek organiseren we heel veel, voor verschillende doelgroepen. En dan draait het om taal, literatuur, kunst, cultuur: noem maar op.” Finbar van der Veen is werkzaam voor de Bibliotheek Venlo en is in die hoedanigheid onder meer verantwoordelijk voor het activiteitenprogramma in Belfeld en Tegelen: “Essentieel daarbij is het ‘community-denken’: we halen ideeën op in de gemeenschap en gaan vervolgens samen met partners aan de slag.” Met andere woorden: de inwoners van Belfeld en datgene dat zij willen staan centraal “Daarbij wil ik benadrukken dat het niet alleen gaat om vaste bezoekers, maar om alle inwoners.”

In Belfeld zijn door het jaar heen al een aantal vaste activiteiten: zo zijn Joris en Jeroen graag geziene gasten bij de jongste doelgroep én hun ouders, opa's en oma's: “Elke twee weken komen zij in Belfeld voorlezen. Sinds Joris en Jeroen ook op Omroep Venlo te bewonderen zijn, zijn ze alleen maar populairder geworden. Ook qua digitalisering organiseren we veel: zo hebben we gratis cursussen Klik & Tik, waarbij mensen vaardiger leren te worden met de computer.”

Van der Veen kijkt tevreden terug op het afgelopen jaar: “We willen als bibliotheek graag zichtbaar zijn. Met de Trots op Belfeld-dag hadden we een activiteit waarbij stadsdichter Sef Derck gasten uit Belfeld ontving die een bijzonder verhaal te vertellen hebben.

Dat werd gewaardeerd. Op dezelfde dag was er ook een mooie samenwerking met Fotogroep Belfeld, dat een expositie in de bieb had en vertelden en lieten zien wat zij zoal doen.” Die samenwerking wordt voortgezet: “In november heeft de fotogroep een weekend lang een tentoonstelling in De Hamar, waarbij we samen gaan optrekken. Vervolgens zijn die foto's nog een maand lang in de bibliotheek te zien.” Er staat meer op het programma: “Op 9 oktober organiseren we de Nationale Voorleeslunch in 't Prönk-Eppelke, waar mensen tijdens een heerlijke lunch kunnen genieten van verhalen. En op 30 oktober houdt Henk Brauer een lezing over de industrialisering in Noord-Limburg, waar de nodige Belfeldse elementen in zitten. Dat wordt een erg interessante bijeenkomst.”

De bedoeling is dat er elk kwartaal minimaal één bijzondere activiteit in de bieb zal worden gehouden: “Dat is dan naast de vaste dingen die we al doen. Of het nu om een lezing gaat, een workshop of een interessante gast die een mooi verhaal komt vertellen: er kan heel veel. En daarbij draait het zoals gezegd om wensen en ideeën uit Belfeld. Ik roep dan ook iedereen met ideeën op zich te melden. We kijken graag wat we samen kunnen doen.” De jeugd wordt daarbij zeker niet vergeten: “Vorig jaar hadden we een mooie kinderboekenbingo. We willen regelmatig ook iets voor kinderen in de basisschoolleeftijd organiseren. Ook zij zijn van harte welkom met ideeën. Wij zijn in elk geval helemaal klaar voor dit culturele seizoen.”

de Bibliotheek

Finbar van der Veen is bereikbaar via

fvanderveen@bibliotheekvenlo.nl.

Meer informatie op www.bibliotheekvenlo.nl.

Bij het lezen van bovenstaande titel zal bij velen misschien een lampje gaan branden als je in Belfeld bent geboren, getogen of opgegroeid. Misschien hebt u wel deelgenomen aan activiteiten die door KinderOntspanningsWerk Belfeld - met behulp van, door de jaren heen, heel veel vrijwilligers - zijn georganiseerd.

Maar hoe is het eigenlijk allemaal begonnen? Dat horen we van 2 mensen die zelf jarenlang vrijwilliger zijn geweest en het KOW nog steeds een warm hart toedragen, te weten Paul Niessen en Wim Spee.

We schrijven het jaar 1964 als er in Belfeld door wethouder Pierre Spee het initiatief wordt genomen om te komen tot de oprichting van een Sociaal Charitatief Centrum, later Sociaal Centrum genoemd. Dit centrum coördineerde ziekenzorg en maatschappelijke zorg, maar wilde ook nieuwe activiteiten, zoals ouderenzorg en jeugdzorg, initiëren die van belang waren voor Belfeld. Voor deze nieuwe activiteiten werden werkgroepen in het leven geroepen. Theo Bloemers en Paul Niessen gingen aan de slag met de werkgroep Kindervakantiewerk. KinderVakantieWerk Belfeld was hiermee 'geboren'. De eerste activiteit bestond uit een trip naar de bossen van Maalbeek om materiaal te verzamelen voor het maken van Kerststukjes, begeleid door vrijwilligers, die toen ook al een onmisbare schakel vormden in het geheel.

Een volgende activiteit die na Kerstmis kwam, was het vieren van de Vastelaovend of Carnaval. De allereerste keer werd die gevierd in de Blokhut van Scouting Belfeld. Er werd toen een Prins en een Prinses bekendgemaakt namens KinderVakantieWerk Belfeld.

Al werkende voor de Belfeldse schooljeugd ontstonden er met het vorderen van de tijd diverse werkgroepen:

Kinderfeesten: St. Maarten en Sinterklaas waren aanvankelijk ondergebracht bij Stichting JeugdComitéBelfeld. JeugdComitéBelfeld ging daarna verder als Jeugdcarnaval Belfeld voor de jeugd van 12-16 jaar. Kindercarnaval ging naar KinderVakantieWerk. Koningsdag/5 mei was in handen van het Oranjecomité.

Sport: Wandeldriedaagse, waaruit later Wandelsportvereniging Door Wandelen Fit is ontstaan, met aanvankelijk de heren Schouten en Westheim als kartrekkers. Mobiele Sportmiddag, eerst rond het Oranjeplein, later het voor velen bekende rondje 'Rond de Kerk', met diverse mobiele sportmiddelen als fietsen, steppen en rolschaatsen.

Dan was er nog de werkgroep Cultuur met de bekende Mini-Playbackshow, jeugdtoneel en de Schuttersdag in samenwerking met Broederschap Sint Urbanus.

Een volgende werkgroep was Creativiteit: zoals eerder genoemd, bestond dit uit kerststukjes maken, vooraf gegaan door een boswandeling, en de Knutselmiddagen later Hobbymiddagen, o.a. mede in gang gezet door leden van de toenmalige Belfeldse Hobbyclub, met de onmisbare ondersteuning van Leo Verstappen.

Verder was er de werkgroep Uitstapjes. Bekend daarvan zijn o.a. de dagtochten naar Recreatieoord De Bergen in Wanroy en naar de Efteling, toen nog enigszins betaalbaar. In die tijd ontstond ook de eerste eigen bijdrage voor busvervoer e.d.

Er was de groep Kampeerweekenden, die o.a. kampen organiseerde in Nunhem, Geysteren en Panheel. Last but not least was er de werkgroep Kinderkermis: schervenkraam, enveloppenkraam, Pipo de Clown, fruitverkoop enz. Dit alles was alleen maar mogelijk dankzij de ondersteuning van vele vrijwilligers die de schooljeugd en Belfeld een warm hart toedroegen en de kinderen veel sociale contacten bezorgden, die ook in deze moderne tijd nog altijd belangrijk zijn.

Door de toename van activiteiten, ook buiten de schoolvakanties, was de naam KinderVakantieWerk eigenlijk aan vernieuwing toe. Dat gebeurde in 1971: KinderVakantieWerk Belfeld werd KinderOntspanningsWerk Belfeld, kortweg KOW.

Vanwege de toename van de activiteiten en de daaraan verbonden kosten, moest er ook worden gezocht naar inkomsten. Die werden o.a. gevonden in een kleine eigen bijdrage van de kinderen, bijdrage van de gemeente, maar zeker ook vermeldenswaard, de plaatselijke winkeliers en ondernemers, die het KOW een financieel hart

onder de riem staken en daarmee vele activiteiten voor de Belfeldse jeugd mogelijk maakten en nu nog steeds mogelijk maken.

1976 was een zeer belangrijk jaar voor het KOW. In dat jaar werd De Hamar gebouwd of verbouwd. Degene die al langer in Belfeld wonen, weten dat De Hamar ontstaan is uit en in de voormalige meubelfabriek van Stevens. Aanvankelijk heette het ook 'Pand Stevens'. Na de verbouwing kreeg het pand zijn huidige naam, De Hamar, en werd het de thuishaven voor diverse Belfeldse verenigingen, waaronder het KOW. Heel Belfeld kreeg als het ware een nieuwe impuls door de opening van De Hamar. Het KOW kreeg hiermee een nieuwe, vooral ruim-

telijke impuls. Men kreeg de beschikking over een grote zaal en een bergruimte om de spullen die waren aangeschaft voor de diverse activiteiten op te bergen. Tegenwoordig heeft het KOW zelfs een eigen loods nabij het sportpark om de spullen te bewaren.

Het KOW bleef nog wel deelnemen aan het Sociaal Centrum, maar werd na verloop van tijd een zelfstandige stichting met een eigen stichtingsbestuur. De eerste officiële voorzitter was Dhr. Nic Mey, die werd opgevolgd door Paul Niessen.

Veel activiteiten werden in de loop der tijd georganiseerd in samenwerking met andere Belfeldse verenigingen en er vond een zekere kruisbestuiving plaats. Er groeide zoiets van: 'samen voor Belfeld zijn we sterk en blijven we sterk!' Maar dat kan alleen als je ook genoeg enthousiaste mensen

(vrijwilligers) hebt. En die zijn er niet altijd! 1990 was een zeer zwaar jaar voor het KOW. Voorzitter Jeu Gingter en penningmeester Heinz Meder hadden beiden al eerder aangegeven te willen stoppen en er waren te weinig mensen om alle activiteiten in goede banen te leiden. Wat nu?!

Als de nood het hoogst is, is de redding nabij! Via diverse acties en kanalen kwam er een aanvullende groep vrijwilligers tevoorschijn, die samen met de nieuwe voorzitter Wim Spee de trein van het KOW weer op de rails zette en de activiteiten voor de Belfeldse jeugd konden weer verder.

Veel activiteiten zijn er sindsdien weer georganiseerd. Een van de juweeltjes die zeker vermeldenswaard is, is de viering van het St. Maartensfeest. Sinds 2002 vindt dit plaats op een unieke locatie: de Patersplak. Midden in het zgn. Patersbosje, op loopafstand van het dorp. Maar ook dit is onmogelijk zonder de tomeloze inzet van veel vrijwilligers en samenwerking met andere verenigingen.

In 2004 vierde het KOW zijn 40-jarig bestaansfeest, waarbij Dhr. Jan Schrijen, burgemeester van Venlo, het zeer treffend verwoordde: "De kinderen van nu zijn de vrijwilligers van de toekomst; 50 jaar en 60 jaar KOW."

Wat brengt de toekomst? Hiervoor praat ik verder met Rick Damen, huidig bestuurslid van het KOW. Men probeert zoveel mogelijk activiteiten in een modern jasje te gieten, bijv. lasergamen. Hiervoor is samenwerking gezocht met zusterverenigingen in de regio, zodat men elkaar kan versterken met materialen. Vanwege het feit dat vrijwilligers schaars worden, is men overgestapt op ouderhulp per activiteit. Een 'kern-KOW', omringd met helpende ouders. Zeer belangrijk in deze tijd! Dank aan alle ouders die al meegeholpen hebben! Verder worden social media en appgroepen steeds belangrijker in de pr van het KOW. Hoe dan ook: helpende handen blijven altijd welkom voor het ontspanningswerk van de Belfeldse jeugd. Doet jij mee?

Geert Goossens

De Goededoelenweek komt er weer aan

Inmiddels is de collectebrief bij iedereen bezorgd. Tijdens de kermisweek (30-9 t/m 4-10) komen de collectanten de envelop met donatie weer huis aan huis ophalen. In de begeleidende brief kan worden aangegeven welke goede doelen je wilt ondersteunen.

Het is de zesde keer dat de Goededoelenweek in Belfeld wordt georganiseerd. Zonder de inzet van vrijwilligers zou de Goededoelenweek niet mogelijk zijn. Het bezorgen en weer ophalen van de collectebrieven neemt slechts één uurtje vrije tijd in beslag.

Aanmelden als nieuwe collectant? Ga naar www.gdwbelfeld.nl voor meer informatie.

Hier is ook de opbrengst (totaal en per goed doel) van de collectes van de voorgaande vijf edities te vinden.

Het Stadskantoor van de gemeente Venlo is bereikbaar tussen 09.00 en 17.00 uur

U kunt gratis bellen met **14077** of mail naar info@venlo.nl

Straatcoaches gemeente Venlo 06 - 25074007

maandag t/m donderdag 18.00 - 23.00 uur,
vrijdag t/m 00.00 u., zaterdag 18.00 - 02.00 uur,
zondag 18.00 - 23.00 uur.

Alarmnummer (spoedeisend) 112

Politie (niet spoedeisend) 0900 8844

Politie Service Punt Reuver

(ook voor inwoners van Belfeld)
maandag t/m donderdag van 09.00 tot 16.00 uur

Wijkagent: Jens Rosbender

Mailadres: wijkteam-2.venlo-beesel@politie.nl

[f](https://www.facebook.com/politietegelenbelfeldsteyl) [politietegelenbelfeldsteyl](https://www.facebook.com/politietegelenbelfeldsteyl)

[i](https://www.instagram.com/wijkagent_steyl_belfeld/) [wijkagent_steyl_belfeld/](https://www.instagram.com/wijkagent_steyl_belfeld/)

■ **Wensbusmaatje reserveren via 077 - 206 64 95**

ma t/m vrij 09.00 – 12.00 uur

■ **Gehandicaptenraad 06 - 1106 04 52**

■ **St. Urbanusparochie 077 - 373 15 79**

Het kantoor is op maandag- en vrijdagmiddag
geopend van 13.30 tot 16.30 uur

www.rkdebestte.nl

parochie-centrum@rkdebestte.nl

■ **Meldpunt Algemene Hulpdienst
Tegelen- Steyl-Belfeld 06 - 49 34 14 79
Uitleen Duofiets**

Op werkdagen van 09.00 – 12.00 uur

■ **Open Inloop 't Prônk-epelke 077 - 475 32 69**

Pronkhof 21, 5951 CW Belfeld

openinlooppronkeppelke@incluzio.nl

■ **TIP Tegelen 077-303 06 23**

Kerkstraat 2a, 9531 NN Tegelen

COLOFON

Redactie Dorpskrant:

dorpskrantbelfeld@gmail.com

Stan van der Velden

06 - 44 75 05 04

Mat Hendrix

06 - 26 22 28 28

Marie-José Boonen

Paul Niessen

Geert Goossens

Yvonne van der Velden

De redactie van de Dorpskrant
behoudt zich het recht
voor artikelen aan te passen.

De foto's op de voorpagina
zijn gemaakt door leden
van de Fotogroep Belfeld.

Bestuur Dorpsraad:

dorpsraad@belfeld.nu

www.belfeld.nu

Luciënne op het Veld

06 - 57 58 07 64

Lucie van der Smitte-van Dijk

06 - 23 82 44 13

Stadsdeelmanager:

René Janzen

06 - 14 54 31 95

r.janzen@venlo.nl

Realisatie:

Drukkerij Knoops B.V.